

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 0T/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223010107
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Kubicová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2223010107.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda, samosudkyňou Mgr. Mariannou Kubicovou, v trestnej veci obžalovaného: X. Q., K. XX.XX.XXXX B. P. W., I. O. X. K. R. X, R., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Dunajskej Strede dňa 17. apríla 2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný:
X. Q., narodený XX.XX.XXXX v Dunajskej Strede,
trvale bytom X. K. R. X, R.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 12.02.2023 v čase o 02:38 hodine v meste Dunajská Streda, na ulici Hlavnej, v okrese Dunajská Streda, na pozemnej komunikácii pred mestským úradom, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. O., A.: P.-XXXHR, kde bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Dunajská Streda a následne podrobený dychovej skúške elektronickým meračom typu AlcoQuant 6020 plus, č.: A409626, ktorej sa podrobil a ktorou mu bola nameraná hodnota 0,54 mg/l alkoholu v dychu (1,13 promile),
t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á:

Podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 13.02.2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda v rámci tzv. superskráteného konania podľa § 234 ods. 1 v spojení s § 204 ods. 1 Trestného poriadku na Okresný súd Dunajská Streda obžalobu č. k. 1 Pv 104/23/2201-5 zo dňa 13.02.2023 na obvineného X. Q. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Po preskúmaní obžaloby súd vydal vo veci trestný rozkaz č.k. 0T/18/2023-95 zo dňa 14.02.2023, proti ktorému podal obžalovaný (v tom čase v procesnom postavení obvineného) odpor. Následne súd nariadil a vykonal vo veci hlavné pojednávanie.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Dunajská Streda bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku, a to že a) je nevinný, b) je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, alebo že c) nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň bol súdom poučený v zmysle § 257 ods. 3, ods. 4, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, t.j. o právnych následkoch vyhlásenia podľa písm. b) alebo c), a to, že súd v prípade takýchto vyhlásení postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h), a teda položí obžalovanému otázky uvedené pod týmito písmenami, na ktoré môže odpovedať iba „áno“ alebo „nie“, a že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že obžalovaný nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podaného z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t.j. z dôvodu zásadného porušenia práva na obhajobu; ako aj to, že ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného podľa písmena b) alebo c) zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný po vyššie uvedenom poučení, a tiež poučení o význame priznania sa a úprimného oľutovania spáchania skutku z hľadiska poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, ktorá môže mať vplyv na zníženie hornej hranice trestnej sadzby do úvahy prichádzajúceho trestu odňatia slobody (v danom prípade vo výmere od 0 do 1 roka) o jednu tretinu v prípade prevahy poľahčujúcich okolností, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a svoje konanie naozaj ľutuje, pričom na každú zo súdom následne položených otázok upravených v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku (t.j. či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu; či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin) odpovedal „áno“. Prítomný prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda navrhol vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijať. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, a pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu - prečinu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka a závažnosť spáchaného prečinu je vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia

a pohnútku obžalovaného vyššia ako nepatrná, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaného a súčasne vyhlásil, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného, a teda skutočnosti, že súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania stíhaného skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného k jeho osobným, rodinným a majetkovým pomerom, k pohnútku a motívu spáchania skutku postupom podľa § 258 ods. 1 v spojení so subsidiárnym použitím § 121 až 124 Trestného poriadku, a v zmysle § 269 Trestného poriadku tiež prečítaním podstatného obsahu nasledujúcich listinných dôkazov: evidenčnej karty vodiča - obžalovaného zo dňa 12.02.2023 a zo dňa 27.03.2023; výsledkov lustrácií obžalovaného - v Registri obyvateľov SR zo dňa 14.04.2023, v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov zo dňa 13.04.2023, v Registri trestov - odpis zo dňa 13.04.2023, v agende dopravno-správnych činností zo dňa 13.04.2023, v Sociálnej poisťovni, a.s. zo dňa 14.04.2023, v databáze súdov zo dňa 13.04.2023 a v Zbore väzenskej a justičnej stráže zo dňa 13.04.2023; lekárskej správy obžalovaného zo dňa 09.03.2023, doklad o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti obžalovaného zo dňa 09.03.2023, lekárskej správy matky obžalovaného - Q. Y. zo dňa 07.02.2023 a zo dňa 31.01.2023 a úradného záznamu spísaného probačným a mediačným úradníkom zo dňa 17.04.2023.

Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní obžalovaný k svojim osobným, rodinným a majetkovým pomerom uviedol, že je rozvedený, má dve maloleté deti a jednu plnoletú dcéru. Vyživovaciu povinnosť má na dve maloleté deti. Má zhubný nádor, bral aj chemoterapie. V Trnave navštevuje lekára. Alkoholické nápoje nepožíva a auto už predal. Drogy taktiež nepožíva. Od toho incidentu alkohol nepil a ani nechce piť. Pracuje v Rakúsku v Kittsee. Výška jeho denného zárobku z brigády je 70,- eur. Uviedol, že kvôli jeho chorobe ho nikto riadne nezamestná. K pohnútku a motívu spáchania skutku, a teda na otázku prečo spáchal predmetný skutok, prečo riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, uviedol, že brat jeho družky oslavoval narodeniny a donútil ho vypiť, a vtedy mu zavolať matka (onkologická pacientka), aby za ňou prišiel, nakoľko jej bolo zle, preto sadol do auta aj pod vplyvom alkoholu. Svoju matku vozieval k doktorovi. Celé to však ľutuje, aj svoju kriminálnu minulosť, mal zlých kamarátov. Odkedy ho prepustili z väzby, riadne pracuje, našiel si aj priateľku. Jeho matka býva s jeho bratom, ktorý v minulosti drogoval, je síce nezamestnaný, ale pomáha ich matke. On býva so svojou priateľkou. Matku zvykne navštevovať každý deň po práci.

Z lustrácie obžalovaného v Registri obyvateľov SR bolo zistené, že obžalovaný je rozvedený, má dve maloleté deti a jedno plnoleté dieťa.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni, a.s., v Zbore väzenskej a justičnej stráže a v databáze súdov bolo zistené, že v predmetných evidenciách sa obžalovaný nenachádza, prípadne v nich nemá žiadne záznamy.

Z odpisu z Registra trestov obžalovaného mal súd preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ 14-krát súdne trestaný, a to tak slovenskými, ako aj cudzozemskými súdmi predovšetkým za majetkovú trestnú činnosť (najmä za trestné činy krádeže). V prípade troch z uvedených odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Prvýkrát bol odsúdený ešte ako mladistvý v roku 1992, pričom následne sa dopúšťal trestnej činnosti opakovane, v pravidelných 1 až 3-ročných intervaloch, až do súčasnosti. V súvislosti s cudzozemskými odsúdeniami, ktoré boli slovenskými súdmi uznané, je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že obžalovaný sa na území Maďarska dopustil v pomerne krátkom časovom období (od marca 2017 do novembra 2017) skutočne veľkého množstva trestných činov. Za jednotlivé trestné činy boli obžalovanému opakovane ukladané podmienené i nepodmienené tresty odňatia slobody. Pokiaľ ide o nepodmienené tresty odňatia slobody, z ktorých bol obžalovaný na základe žiadosti podmienenčne prepustený (viď záznam č. 2 a 3 odpisu z registra trestov), je potrebné poznamenať, že v oboch týchto prípadoch obžalovaný nedodrжал podmienky podmieneného prepustenia a následne mu bol nariadený výkon zostávajúcich častí oboch týchto trestov. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 22.12.2021, sp. zn. 14T/48/2021, právoplatným dňa 22.12.2021, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona,

za čo mu bol okrem iného uložený opäť nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 16.01.2022.

Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov bolo zistené, že obžalovaný tu má jeden záznam za priestupok spáchaný na úseku cestnej premávky dňa 30.10.2017, ktorý spočíval v nerešpektovaní dopravného zariadenia, za ktorý mu bola uložená pokuta 20 eur.

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného zo dňa 12.02.2023, zo dňa 27.03.2023 a z výsledku lustrácie v agende dopravno-správnych činností mal súd preukázané, že obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia a doposiaľ sa dopustil na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky 25 priestupkov, z toho 24 sa dopustil v rokoch 2007 až 2011 a jedného priestupku v roku 2017, konkrétne dňa 30.10.2017, a to na úseku na úseku cestnej premávky dňa 30.10.2017, ktorý spočíval v nerešpektovaní dopravného zariadenia. Pri daných priestupkoch išlo spravidla o porušenie povinnosti vodiča (podľa § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 315/1996 Z.z., § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z.), povinnosti účastníka cestnej premávky (podľa § 3 ods. 2 písm. b), § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z.), povinnosti niektorých vodičov a spolujazdcov (§ 5 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z.z.) a o prekročenia maximálnej dovolenej rýchlosti jazdy (podľa § 15 ods. 2, 4 zákona č. 315/1996 Z.z., § 16 ods. 2, 4 zákona č. 8/2009 Z.z.), a v dvoch prípadoch, a to dňa 27.05.2008 a dňa 14.08.2011 išlo o priestupok spočívajúci v jazde pod vplyvom alkoholu alebo návykovej látky. Dvakrát mu bol zadržaný aj vodičský preukaz, a to dňa 10.04.2011 a dňa 14.12.2012.

Z lekárskej správy obžalovaného zo dňa 09.03.2023, ako aj dokladu o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti obžalovaného osobitne vo vzťahu k zisteniu závislosti od alkoholu a inej návykovej látky alebo liečiva zo dňa 09.03.2023 mal súd preukázané, že obžalovaný je onkologický pacient a odborným psychiatrickým vyšetrením zameraným na zistenie jeho závislosti od alkoholu a iných návykových látok bolo zistené, že je zdravý a neodporúča sa preskúmať jeho zdravotnú spôsobilosť.

Z lekárskej správy matky obžalovaného - Q. Y. zo dňa 07.02.2023 a zo dňa 31.01.2023 bolo zistené, že matka obžalovaného je onkologická pacientka.

Z úradného záznamu spísaného probačným a medičným úradníkom dňa 17.04.2023 v rámci nariadeného dohľadu nad obžalovaným ako prostriedkom náhrady jeho väzby v predmetnej veci mal súd preukázané, že obžalovaný bol testovaný multidrogovým testom zo slín s negatívnym výsledkom.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahe nad druhom trestu, jeho výškou a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Ďalej súd vychádzal zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, z ktorých je povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Súd tak pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a príťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej

látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody určená od 0 do 1 roka. Skúmajúc pomer pohľadujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zistil, že u obžalovaného je jedna pohľadujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oluoval, a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to, že už bol za trestný čin odsúdený (zo 14 prípadoch odsúdenia za trestné činy vyplývajúcich z odpisu z registra trestov bolo možné prihladať na 11 odsúdení, pri ktorých sa na obžalovaného nehľadí, akoby nebol odsúdený). Na základe tohto zistenia dospel súd k záveru, že u obžalovaného nie je potrebné upravovať hornú, ani dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, a to z dôvodu, že u obžalovaného je vyvážený pomer pohľadujúcich a priťažujúcich okolností. Súd preto obžalovanému v zmysle trestnej sadzby ustanovenej v § 289 ods. 1 Trestného zákona mohol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 0 do 1 roka.

Pri ukladaní trestu súd zvažil všetky relevantné okolnosti prípadu. Prihliadol na spôsob spáchania činu, a to na úmyselné konanie obžalovaného, ktorý aj napriek tomu, že požil alkohol (i keď nie vo veľkom množstve), rozhodol sa pod jeho vplyvom viesť motorové vozidlo, pričom mu bola napokon nameraná hodnota alkoholu v dychu - 1,13 ‰. Bolo pritom irelevantné, či obžalovaný tak konal v snahe vycestovania za matkou, ktorá mu mala podľa jeho tvrdenia zavolať s tým, že sa necíti dobre, pretože obžalovaný mal aj inú možnosť ako sa dostať za matkou (minimálne mohol požiadať niekoho iného o odvoz alebo si zavolať taxík). Súd prihliadal tiež na následok konania obžalovaného v podobe ohrozenia objektu chráneného Trestným zákonom, a to života, zdravia a majetku, pričom zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný svojim konaním nespôsobil poruchu takéhoto záujmu. Pokiaľ ide o zavinenie, súd zohľadnil, že obžalovaný konal v priamom úmysle, nakoľko chcel viesť motorové vozidlo, aj napriek tomu, že predtým požil alkohol, a teda ako vodič si bol vedomý, že takýmto svojim konaním minimálne ohrozí záujem chránený Trestným zákonom, t.j. život, zdravie a majetok. V súvislosti s osobou obžalovaného súd ďalej prihliadal na jeho doterajší život, jeho osobné, rodinné a majetkové pomery a možnosť jeho nápravy. V tomto smere zohľadnil predovšetkým vyššie podrobne popísanú kriminálnu a priestupkovú minulosť obžalovaného, a teda skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nevedol riadny život, čo nepochybne vyplýva z údajov z jeho odpisu registra trestov, z jeho evidenčnej karty vodiča a z výsledkov jeho lustrácií v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a v agende dopravnospprávnych činností.

Doposiaľ bol obžalovaný celkom 14-krát súdne trestaný, a to tak slovenskými, ako aj cudzozemskými súdmi predovšetkým za majetkovú trestnú činnosť (najmä za trestné činy krádeže). V prípade troch z uvedených odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Prvýkrát bol odsúdený ešte ako mladistvý v roku 1992, pričom následne sa dopúšťal trestnej činnosti opakovane, v pravidelných 1 až 3-ročných intervaloch, až do súčasnosti. Za jednotlivé trestné činy mu boli opakovane ukladané podmienené i nepodmienené tresty odňatia slobody. Pokiaľ ide o nepodmienené tresty odňatia slobody, z ktorých bol obžalovaný na základe svojej žiadosti podmienenčne prepustený (viď záznam č. 2 a 3 odpisu z registra trestov), v oboch týchto prípadoch napokon obžalovaný nedodrжал podmienky podmieneného prepustenia a následne mu bol nariadený výkon zostávajúcich časti oboch týchto trestov. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 22.12.2021, sp. zn. 14T/48/2021, právoplatným dňa 22.12.2021, za prečin krádeže, za ktorý mu bol okrem iného uložený opäť nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 16.01.2022. Z popísanej trestnej minulosti obžalovaného nepochybne vyplýva, že na jeho správanie nemalo výchovný vplyv ani plynutie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a ani nepodmienené odsúdenia a samotný viacnásobný výkon trestu odňatia slobody, nakoľko obžalovaný pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj napriek tomu, že bol už viackrát súdne potrestaný. Je tak zrejmé, že ani opakované ukladanie podmienených a nepodmienených trestov odňatia slobody nespĺnilo svoj účel a nemalo požadovaný efekt na obžalovaného v podobe jeho úplnej nápravy, keďže spáchal ďalší úmyselný trestný čin, a to navyše v pomerne krátkej dobe po predchádzajúcom odsúdení a vykonaní trestu (len jeden rok po vykonaní nepodmieneného trestu odňatia slobody). Okrem toho mal súd preukázané, že obžalovaný sa počas svojho doterajšieho života dopustil aj značného množstva priestupkov, všetkých na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, konkrétne 25 priestupkov, z čoho 24 spáchal pred viac ako 12 rokmi (v rokoch 2007 až 2011) a jeden v roku 2017. Pri daných priestupkoch išlo o porušenie viacerých povinností vodiča a účastníka cestnej premávky, a v dvoch prípadoch, konkrétne dňa 27.05.2008 a dňa 14.08.2011, aj o priestupky spočívajúce v jazde pod vplyvom alkoholu alebo návykovej látky, pričom mu

bol dvakrát zadržaný aj vodičský preukaz, a to dňa 10.04.2011 a dňa 14.12.2012. Pokiaľ ide o osobné a majetkové pomery obžalovaného, súd prihliadal na to, že obžalovaný je rozvedený, v strednom veku života, je otcom dvoch maloletých detí, voči ktorým má zákonnú vyživovaciu povinnosť, je onkologickým pacientom, ktorý sa aktuálne snaží viesť riadny život, žije s priateľkou, pracuje formou brigád a podľa možnosti pomáha i svojej matke, ktorá je taktiež onkologickou pacientkou.

Po zohľadnení všetkých týchto okolností, najmä vzhľadom na osobu obžalovaného (ktorý je recidivistom) a jeho doterajší spôsob života, kedy sa vzhľadom na svoj vek (47 rokov) dopustil skutočne veľkého množstva trestných činov, pričom takéhoto konania sa začal dopúšťať už v čase, keď bol mladistvým, a v takomto konaní pokračoval v pravidelných 1 až 3-ročných intervaloch až doposiaľ, pričom k jeho úplnej náprave nevedli ani doposiaľ ukladané podmienené a nepodmienené tresty odňatia slobody, a ani samotný výkon týchto nepodmienených trestov (naposledy v roku 2022), a vzhľadom aj na fakt, že obžalovaný sa dopustil tiež veľkého množstva priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (25 priestupkov), súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovanému je potrebné v záujme dosiahnutia účelu trestu uložiť nepodmienený trest odňatia slobody, a to vo výmere 4 mesiace, nakoľko takáto výmera trestu podľa názoru súd zohľadňuje spôsob, okolnosti a závažnosť spáchaného prečinu (obžalovaný nebol pod značným vplyvom alkoholu, v jeho dychu nebola nameraná vysoká hodnota alkoholu v dychu 1,13 promile), ako aj mieru narušenia obžalovaného (recidivista, osoba s ľahostajným prístupom k dodržiavaniu právnych predpisov a právneho poriadku štátu) a jeho aktuálne osobné pomery, v rámci ktorých súd zohľadnil aj vážny zdravotný stav obžalovaného.

Pre úplnosť súd uvádza, že vzhľadom na doterajší spôsob života obžalovaného, kedy spáchal veľké množstvo priestupkov a opakovane a pravidelne sa v posledných 30 rokoch dopúšťal trestnej činnosti, od páchania ktorej ho neodradili ani ukladané, najskôr podmienené a následne i nepodmienené, tresty odňatia slobody, a teda na značnú mieru narušenia jeho osoby ako páchatel'a, mal sú nepochybne za to, že u obžalovaného nie sú splnené zákonné podmienky ust. § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na podmienený odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody, a nič na tom nemení ani skutočnosť, že obžalovaný pred súdom vyjadril úprimný kritický postoj k svojej doterajšej kriminálnej minulosti a k spáchaniu súdeného skutku, a ani to, že posledný rok sa snažil viesť riadny život, nakoľko v porovnaní s jeho 30-ročnou trestnou minulosťou je obdobie tohto roka zanedbateľné a nespôsobilé akokoľvek vylepšiť jeho doterajší kriminálny profil. Podmienený trest odňatia slobody by vzhľadom na významnú mieru narušenia obžalovaného ako páchatel'a nebol podľa názoru súdu absolútne spôsobilý v dostatočnej miere zabezpečiť ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného. Uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace považoval súd za primeraný a dostatočný na dosiahnutie efektívnej ochrany spoločnosti a prevýchovy obžalovaného a predovšetkým na dosiahnutie stavu, aby si obžalovaný plne uvedomil nielen nebezpečnosť a neprípustnosť takéhoto konania, ale ja potrebu svojej nápravy.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavy na výkon tohto trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň zohľadňujúc, že obžalovaný spáchal úmyselný a spoločensky nebezpečný trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd mu popri treste odňatia slobody uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov. Trest v takejto výmere považoval súd vzhľadom na namerané, nie vysoké, množstvo alkoholu v dychu obžalovaného, ako aj skutočnosť, že obžalovaný nespôsobil poruchu záujmu chráneného Trestným zákonom, a tiež s prihliadnutím aj na jeho priestupkovú minulosť na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (25 priestupkov, pričom 24 sa dopustil pred viac ako 12 rokmi a jedného v roku 2017), v rámci ktorej v dvoch prípadoch sa dopustil závažných priestupkov (v roku 2008 a 2011), nakoľko viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo návykovej látky, za dostatočne prevýchovný na poučenie sa obžalovaného a zároveň za dostatočne represívny, a to aj s prihliadnutím na jeho doterajšie správanie sa „za volantom“, z ktorého vyplýva, že obžalovaný nie je zodpovedný a disciplinovaný vodič. Na základe uvedeného bolo podľa názoru súdu potrebné obžalovaného ako vodiča dočasne vyradiť z cestnej premávky, a to na obdobie 18 mesiacov.

Takto uložené tresty sú podľa názoru súdu primerané, zákonné a spravodlivé, spôsobilé dosiahnuť účel trestu, nakoľko v sebe obsahujú tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, spravujúc sa úvahami uvedenými v tomto odôvodnení súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (s výnimkou výroku o vine - § 257 ods. 5 TP), ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku). Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto práva výslovne vzdala.

Osoby oprávnené podať odvolanie:

prokurátor: pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Trestného poriadku),

obžalovaný: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Trestného poriadku),

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a jeho obhajca: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy (§ 311 ods. 1, 4 Trestného poriadku).